

F. t. l. om naturgasforsyning

urimelige, såfremt de ikke væsentligt afviger fra den naturgaspris, som kan opnås på et marked, hvor naturgassen sælges i konkurrence med olieprodukter. Det fremgår endvidere, at effektivitetsfordele ved naturgasanvendelse afspejles i prisfastsættelsen, ligesom forskelle i afgiftsbelastningen af de enkelte brændsler og de forskellige kundekategorier afspejles i prisen. Olieprisreferencen indebærer, at der ved vurderingen af naturgaspriserne tages hensyn til naturgasselskabernes økonomi, idet selskaberne gives mulighed for at indregne en afgiftsforskel mellem naturgas og olieprodukter, den såkaldte skyggeafgift, i deres priser.

Til § 37

Distributionselskabers og forsyningspligtige selskabers priser reguleres i § 37. Udgangspunktet for reguleringen af priserne fremgår af stk. 1, hvorefter priserne for ydelserne fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital, dvs. renter af fremmedkapital samt forrentning af eventuel indskudskapital.

Bestemmelsen i stk. 2 fastlægger et nyt princip for prisfastsættelsen, idet tilladte indtægter til dækning af omkostningerne fastsættes i medfør af indtægtsrammer. Det vil sige rammer for, hvor meget der kan opkræves over tariffen for selskabets ydelser. Indtægtsrammerne skal fastlægges med udgangspunkt i omkostningerne ved en effektiv drift af selskabet. I det omfang selskaberne har omkostninger, der overstiger det tilladte niveau for opkrævning over tariffen, opnår selskaberne et underskud.

Reguleringen vil gælde prisfastsættelsen i alle de led, som reguleres, dvs. priser til forbrugerne samt forsyningselskabernes køb af distributionsydelser.

I medfør af stk. 3 kan miljø- og energiministeren fastsætte regler om generelle indtægtsrammer, som Energitilsynet udmønter i årlige indtægtsrammer for selskaberne. Ved fastlæggelse af indtægtsrammerne skal Energitilsynet tage hensyn til de forudsætninger vedrørende de regionale selskabers og DONG Naturgas' økonomi, som er lagt til grund for aftalen af 23. juni 1999 mellem staten, HNG og NGMN (Skt. Hans-aftalen). Skt. Hans-aftalen er udmøntet i en principaftale af 29. januar 2000 mellem HNG, NGMN og DONG Naturgas, der forventes udmøntet i en endelig aftale inden 1. juli 2000. Udgangspunktet er således, at indtægtsrammerne fastsættes ud fra de omkostningsreduktioner, der følger af Skt. Hans-aftalen om, at den historiske gæld skal være afviklet inden udgangen af 2014. Herudover kan der stilles yderligere ef-

ektiviseringskrav på grundlag af effektivitetsvurderinger og benchmarkanalyser. Da Skt. Hans-aftalen desuden indebærer en fælles gældsafvikling for de selskaber, der indtræder i aftalen, skal indtægtsrammen for disse selskaber fastsættes i forhold til selskabernes samlede omkostninger.

Der kan i indtægtsrammerne kun indregnes forrentning af fremmedkapital og indskudskapital. Forrentning af egenkapital udover indskudskapital kan derimod ikke indregnes. De regionale selskaber har i væsentligt omfang været finansieret via det statsstøtteelement, der ligger i skyggeafgiften, og en eventuel egenkapital i selskaberne udover indskudskapitalen må anses for at være fremkommet herved. De kommunale ejere bør derfor ikke kunne få forrentning af en kapital, der reelt er tilvejebragt af staten.

Bestemmelsen i stk. 4 giver Energitilsynet mulighed for dispensere fra indtægtsrammerne, som er fastsat af tilsynet selv, hvis det er nødvendigt, for at selskabet kan gennemføre forpligtelser, der er pålagt i medfør af loven. Bestemmelsen sigter ikke på at holde hånden over selskaber, der vedvarende undlader at effektivisere, men på at sikre opretholdelse af distributionsydelser til alle. Hensynet til forsyningssikkerhed vejer således tungere end hensynet til effektivitet. Bestemmelsen er kun møntet på helt særlige tilfælde og kan især tænkes benyttet, hvor forholdene, der forhindrer selskabet i at leve op til indtægtsrammen, ikke kan lægges selskabet til last.

Stk. 5 fastlægger, at enhver form for indtægt i selskabet skal medgå til dækning af udgifter ved de bevillingspligtige aktiviteter. Herved forstås, at indtægter fra henholdsvis den bevillingspligtige distributions- og forsyningspligtige virksomhed alene skal medgå til at dække udgifterne herved. Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at selskaber, der i samme selskab også varetager andre naturgasaktiviteter, skal anvende indtægterne herfra til at dække omkostninger forbundet med distributions- eller forsyningspligtig virksomhed.

I det omfang selskaberne kan holde omkostningerne under indtægtsrammen, opnår selskaberne et overskud. Overskud i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster skal ikke – som alle øvrige indtægter i selskabet - medgå til dækning af udgifter ved de bevillingspligtige aktiviteter, men kan anvendes til henlæggelser til fremtidige investeringer, nedsættelse af priser eller ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen.

Bestemmelsen i stk. 6 indebærer, at priserne for selskabernes ydelser skal fordeles på køberne af ydelserne efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende